

РЕШЕНИЕ

№ 1928

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11219** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. А. В., ЕГН: [ЕГН] срещу съдебно решение № 3988 от 25.10.2022г. по нахд № 7287/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 93-ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4906319 издаден от СДВР за налагане на имуществена санкция в размер на 600 лв. на основание чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и необосновано. Счита, че първоинстанционният съд не е изложил задълбочени мотиви относно направените възражения за допуснати съществени нарушения свързани с издаването електронния фиш. Излага съображения за липсата на идентичност между посоченото в ЕФ МПС и това, което е заснето, което налага извода, че административнонаказващия орган не е изпълнил задълженията си да установи по безспорен начин нарушителя. Сочи, че снимката от купето на полицейското МПС е направена на прав участък от [улица]и не съответства със снимката на санкционирания автомобил, която е направена, навътре от [улица]с посока на камерата към булеварда, след ъгъла на Автокъща

"БИС" ООД. Излага, че е налице противоречие между разпоредбите на Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и тези на Закона за движение по пътищата относно възможността да бъде издаван електронен фиш при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТСС. Моли да се отмени съдебното решение и вместо него да се постанови друго с което да се отмени процесния електронен фиш.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, в настоящия съдебен състав, като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 ал.1 АПК, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и като такава е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на контрол пред СРС е бил Електронен фиш Серия К № 4906319 издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 600 лева на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182 ал.1 т.5 ЗДвП за извършено нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП, изразяващо се в управление на МПС в населено място с превишена скорост с 45 км/ч над максимално допустимата скорост от 50 км/ч.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че събраните по делото доказателства установяват по безспорен и категоричен начин, че е налице извършено административно нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП. Приел е, че ЕФ е издаден в съответствие с изискванията на чл.189 ал.4 ЗДвП, като фактическите признаци на извършеното нарушение са посочени в пълнота. Счел е, че мястото на извършване на нарушението е в достатъчна степен изяснено. Констатирал е, че превишението на скоростта е установено с годно техническо средство като установяването на нарушението с мобилно средство за видеоконтрол е възможно и допустимо съобразно разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП. Приел е, че правилно е определен субектът на отговорността съобразно правилото на чл.188, ал.1 ЗДвП, като жалбоподателят не се е възползвал от възможността по чл.189 ал.5 ЗДвП и не е предоставил в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението. Изложил е мотиви, че представеният снимков материал съставлява годно доказателство за обстоятелствата, свързани с упражнения видеоконтрол, като е налице ясна връзка между процесния ЕФ и приложеното към него статично изображение. Направил е извод, че с поведението си жалбоподателят е нарушил нормата на чл.21 ал.1 ЗДвП, поради което и с оглед на стойността на констатираното превишение на скоростта законосъобразно е санкциониран на основание чл.182 ал.1 т.5 ЗДвП.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП като всички реквизити са налице, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

След изменението на ЗДвП и приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. са приети ясни правила за използване и на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, с което на практика е преодоляна констатираната в мотивите на Тълкувателно Решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС празнота. Следователно към датата на извършване на процесното нарушение на правилата за движение по пътищата е била налице детайлна нормативна уредба на правилата във връзка с използването и на мобилни технически средства, които са достатъчно ясни и подробни, както и процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, поради което и следва да се приеме, че нарушенията от този вид могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, при спазване на всички нормативни изискванията на посочената нормативна уредба, което се установява да е било налице в случая. Нарушението е установено чрез използване на автоматизирано техническо средство преносима система за видеоконтрол тип АТСС № TFR1-M 575, данните от което са подробно описани, в оспорения електронен фиш. Безспорно установено е, че същото е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства за одобряване на образеца за ел. фишове и такива, относно годността на техническото средство – протокол за годишен преглед като видно от спецификацията на същото, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията, относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При случаите на заснемане на скоростта със мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техническо средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. Възраженията на жалбоподателя са неоснователни. Налице е управление на МПС, посочено във фиша, като същото е посочено – л.а., марка „А. КУ 7“, рег. [рег.номер на МПС] .

Видно от съдържанието на оспорения ЕФ, безспорно се установява, че нарушението е извършено на пътен участък, на която скоростта е регулирана чрез пътен знак В-26. Именно поради това е посочена като нарушена разпоредбата на чл.21

ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП. Съгласно последната, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лева

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3988 от 25.10.2022г. по нахд № 7287/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 93-ти състав.

ОСЪЖДА Г. А. В., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.